

ΠΡΩΤΗ ΧΑΡΑ

*Μικρή, μαρσιντυμένη,
παιδί της σφραγιάς,
στην όρη σου γραμμένη,
ή έλπίδα μιάς χαράς.*

*Σ' όλο τον κόσμο ξένη
στη μοίρα μοναχή,
άλλο δέ σοφ' άπομένει
παρά ή θεομή ψυχή.*

*Και τόσα που βλασταίνει
έντός σου νέος ανθός
για τη ζωή σου εύφραίνει
πρωτότεμος παίσιος,*

*μικρούλα, παρσιντυμένη
σέ πόνο ή σφραγιά,
σά δάκρυ—άχ, ανεβαίνει
στά μάτια σου ήγρα.*

Ρήγας Γκόλφης

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

*Ή θεία πνοή της άνοιξης τ' απόβροχο μυώνει
να κοιμηθούν οι πόνοι
Σ' ένα κατώφλι, μιά γυναίκα όρθή, μαρσιντυμένη
βαθείά οι λλοισιμένη,*

*τόν ένομο τάφο νεύεται μέσ στη φτωχούλα χλόη
—καμμός και μοιρολόι—
στάλα τη στάλα να κλάη το μητρικό της δάκρυ
πούς ξέρει σέ ποιών άνοι...*

*Κι' είν' όλα θλίψη άγνάτια της : Τά δέντρα που άγοσταζόν
στά νέα χιούρα τοιφύλλια,
ή χελιδόνια που ήρθαν λευκόμαυρα και μοιάζον
σάν τόν χαρογαμίνον τά παντήλια.*

*Τά χελιδόνια, που περνούν έπάνω από τη χλόη
καμμούς και μοιρολόι—
μαύρους σταρούς να γράφουν ποργά στο πέρασμά τους
τά παθητικά φτερά τους !*

Στέφ. Δάφνης

.....
σας τά λέω εγώ. 'Ο γυιός σας που χρησίμευσε πολύ σ' αυτήν την
περίσταση. 'Εχτές τό βράδυ άράγαμε μαζί, γιατί' εινε, καθώς ξέ-
ρεις, πολύ φίλος του γυιού μου. 'Όταν ήρθανε να με ζητήσουνε για
τις ανακρίσεις, ήμαστε κι' οι τρεις στό θέατρο, εγώ, ο γυιός σας
κι' ο γυιός μου. 'Όταν έφωνα, ήρθε κι' ο γυιός σας μαζί μου, και
με συνόδευσε ως στην επαύλη όπου είχε λάβει χώρα τό εγκλημα.
Μόλις είδε την πληγή, ο γυιός σας φώναξε άμέσως :

— Αυτή ή πληγή εινε ζαυωμένη με μαχαίρι μαλιασιακό. 'Ο πα-
τέρας μου έχει ένα τέτοιο μαχαίρι σπίτι...

'Ο γυιός σας ήθελε τότε τό πρωί έδώ και με πολλές προφυλάξεις,
επειδή δέν ήθελε να ξυτηνήσει και να μάθης για τό φοβερό αυτό
εγκλημα πουγινε άποψε στη γειτονιά μας, πήρε τό μαχαίρι άπ' τό
μέρος, όπου τόχατε φυλάξει και μου τό έφερε να τό δω. Μούπε και
τά χαρακτηριστικά του ναύτη που σάς ποιήσε τό παράξενο αυτό
μαχαίρι, που θάχε βέβαια μαζί του κι' άλλα παρόμοια, και που
ήτανε γι' αυτό ύποπτος... Και τόν ναύτη αυτόν τόν πιάσαμε, έδώ
και λίγη ώρα, μερικά χιλιόμετρα μακριά από δω... 'Ο ναύτης ή-
μολόγησε, ότι αυτός ήταν ο δράστης του εγκλήματος κι' ότι τόχε
κάνει για να κλέψη την έπαυλη...

'Ηρθα λοιπόν να σας ευχαριστήσω και σας για την ύπηρεσία
που μου προσέφερε ο γυιός σας, ως και για να δικαιολογήσω την ά-
πουσία του παιδιού σας άπ' τό σπίτι σας όλη αυτή τη νύχτα...

Αυτή τη στιγμή, μπήκε στην κάμαρα κι' ο γυιός του Μουτιέ, κι'
ό δικαστής τούτε :

— Κύριε Μουτιέ, ο πατέρας σας τά ξέρει τώρα όλα... Είν' ά-
διάθετος όμως ο πατέρας σας... Τόν ανησυχισες κι' εσύ, που δέν
ήρθες χτές βράδυ στό σπίτι...

— 'Όχι, είμαι καλά... 'Όχι, δέν έχω τίποτα... Δέν είν' τίποτ' αυτό...
Δέν εινε τίποτα σάς λέω... 'Ανησυχούσα λίγο... αυτό ήταν όλο...

— Μά τι έχεις πατέρα ; Γιατί φαίνεσαι τόσο ταραγμένος, τόσο
συγκινημένος ;

— Τίποτα, σου λέω, παιδί μου ! 'Ελα τώρα να σε φιλήσω...
'Ετσι μπράβο...

Μετάφρασις : **Σταθ.**

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ - ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ενας χωρικός εκθέτει την υπόθεσί του σ' ένα δικηγόρο. Αυτός
τον διαβεβαιώνει ότι εινε εξασφαλισμένη.

— Πόσα σάς όφειλω, ειπε ο χωρικός, για τη γνώμη σας ;
— Πενήντα φράγκα.

'Ο χωρικός επλήρωσε και ύστερα ειπε στό δικηγόρο.

— Τώρα που σάς επλήρωσα πέστε μου ε ί λ ι κ ρ ι ν ω ς . 'Η
υπόθεσί μου εξακολουθεί να σάς φαίνεται εξασφαλισμένη ;

'Ενας από τη Λιέγη, αφού εγγλένησε μερικάς ήμέρες με τις ό-
μορφες της 'Οστάνδης, εγύρισε πάλι στό σπίτι του χωρίς να μπορη
να ληραμονηη τις εύτυχισμένες ώρες που πέρασε.

Στόν ύπνο του, ένφ' έβλεπε ένα ευχάριστο όνειρο, του ήρθε στά
χειλή του τό όνομα :

— Σαρλόττα, Σαρλόττα.

'Η γυναίκα του τόν εξύπνησε και τόν έρώτησε.

— Ποιά εινε πάλι αυτή ή Σαρλόττα ;

'Ο άνθρωπος έπροσπάθησε να δικαιολογηθή.

— Εινε ένα άλογο που έστοιχημάτισα σ' αυτό στις κούρσες της
'Οστάνδης και με έκαμε να χάσω έκাতό φράγκα. Τό θυμάμαι ως
και στόν ύπνο μου.

Την άλλη ήμέρα, όταν εγύρισε από την εργασία του ειόηξε τη
γυναίκα του κατοουφιασμένη. Στο τραπέζι ήταν ένα γραμμα με ά-
νοιγμένο τό φράκελλο.

— Δέν σου έχω ειπή χίλιες φορές, έφώναζε στη γυναίκα του,
να μην άνοιγης τά γραμμата που μου στέλλουν οι άνθρωποι ;

— Δέν σου γράφει άνθρωπος, ειπε ή γυναίκα του. Σου γράφει
τό άλογο από την 'Οστάνδη. 'Η... Σαρλόττα !...

Στις παραμονές τών εκλογών ένας ύποψήφιος για να κολακεύση
ένα φίλο του ψηφοφόρο τόν έρωτή για την οικογένειά του.

— 'Εχετε παιδιά, φίλε μου ;

— Ναι. 'Εχω ένα γυιό.

— Καπνίζει ;

— Δέν έχει εγγίσει ούτε ένα τσιγάρο στη ζωή του.

— Λαμπρά. Δέν πιστεύω να πηγαίνη στά καφεσαντάν.

— Μά τι λέτε. Δέν έχει πατήσει ούτε μιά φορά τό πόδι του σέ
τέτοια μέση.

— Τά συγχαρητήριά μου. Μήπως γυρίζει τό βράδυ στό σπίτι
πολύ άογα ;

— Πλαγιάζει άμέσως μετά τό φαγητό.

Μά εινε μοναδικό αυτό τό παιδί. Μπράβο ! τι ήλικία έχει ;

— Δύο μηνών, κύριε ύποψήφιε !...

Δύο άνδρες κουβεντιάζουν στην τράπεζα ενός καφερείου.

— 'Όταν έγινε ο πόλεμος, λέει ο ένας, έπληγα πολύ ευχαρίστος.

— Κι' εγώ, ειπε ο άλλος. Μ' ένθουσιασμά μάλιστα.

— 'Εγώ έπληγα, εξηκολούθησε ο πρώτος, με τόσο ευχαρίστησι
γιατι ήμουν πειά γεροντοπαλλήκαρο και ήθελα λίγη φασαρία για να
διακόμω τη μονοτονία της ζωής μου.

— Κι' εγώ, ειπε ο άλλος, γιατι ήμουν παντρεμένος και είχα
ανάγκη λίγης γαλήνης...

Δύο παιδιά βρίζουν ένα στυλί.

— Εινε δικό μου, λέει ο πρώτος. 'Εγώ τό φώναξα.

— Δικό μου εινε, λέει ο άλλος. 'Εγώ τό είδα πρώτος.

'Εξακολουθούν να διαμαρτυρηθούν την κυριότητα του στυλίου και
έπί τέλους ο ένας από τους δύο προτείνει :

— 'Όποιος ειπή τό μεγαλύτερο ψέμα θα πάρη τό στυλί.

— Σύμφωνοι, ειπε ο άλλος.

Και άρχισαν να λένε τά πειό τερατώδη ψέματα.

'Ενας παπάς έπέρασε και τους άκουσε και τούς ειπε :

Δέν ντε πεσθε παληόπαιδα να λέτε τέτοια ψέματα ; Είμαι πε-
νήντα χρόνων και δέν είπα ποτέ ούτε ένα ψέμα.

'Ο μεγαλύτερος από τους δύο μικρούς εκύτταξε κατάπληκτος
τόν παπά και ειπε στόν άλλο.

— Δόσε τό στυλί στόν παπά.